

Formanden:

Da hr. Mogens Lykketoft ikke brugte begge sine korte bemærkninger i første omgang, skal jeg undtagelsesvis give hr. Mogens Lykketoft mulighed for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Mange tak, hr. formand, det er meget imødekommende.

Jeg ville sådan set også bare give den enkle opfordring til udenrigsministeren: Ministeren må forstå, at når man både i går aftes og i morgen får at vide, at der ikke er noget, han vil forhandle om, så går man ikke ud fra, at der kommer et forhandlingsudspil.

Jeg synes, at hele den her sorteperdiskussion om, hvem der har ændret mening, og hvornår man har ændret mening og sådan noget, burde være under vores værdighed. Det, som det drejer sig om, er, at vi alle sammen ved, at der var et forhandlingssammenbrud i Cancún, og derfor kan man ikke blive ved med at skrive det samme, som man skrev før Cancún, hvis man vil tro på, man skal lave et resultat. Man må føre en mere offensiv linje.

Vi har ikke på noget tidspunkt fra SF's, De Radikales og Socialdemokraternes side sagt, at det skulle være nøjagtig de ord, der stod i vores forslag. Vi har bare sagt til udenrigsministeren, at det bliver nødt til at være mere offensivt. Hvad har vi fået? Vi har fået at vide, der ikke var noget at snakke om.

Det synes jeg ikke var udenrigsministeren værdigt, og jeg kan også fornemme, han fortryder det, han har bare så svært ved at få det sagt.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nej, for jeg vil godt minde hr. Mogens Lykketoft om, hvad han altså har glemt, nemlig at han starter den her debat på en – synes jeg – meget ubehagelig måde: »Udenrigsministeren har sju-sket med det«. Hvad er det så for noget at være fornærmet over? Jeg svarer hr. Lykketoft, selv når hr. Lykketoft bruger den slags udtryk: »har end ikke sat sig ned«.

Jamen der sker jo det, må jeg sige til hr. Lykketoft, at man kommer her med kontant kompensation og ikke for bistandsmidlerne. Der siger jeg til hr. Lykketoft i går, at vi er så langt fra hinanden, at det ikke har noget formål.

Så kommer Det Radikale Venstre fornuftigvis i dag og stryger nogle af de ord og siger, at man

vil gerne tale om det. Så siger jeg: O.k., lad os så se på det. Så kommer jeg med det efter min mening bedste for begge tekster – det kunne vi så have snakket om – mellem kl. 13.00 og kl. 18.30, så jeg hører ikke noget, og får, da jeg kommer i salen, at vide, at oppositionen ikke er i stand til at diskutere og levere.

Kl. 19.40

Og så til sidst: Jeg er fuldstændig enig med hr. Lykketoft i, at det afgørende er, hvordan vi får lavet den bedste strategi, så det bliver en udviklingsrunde. Og vi er fuldstændig enige, hr. Lykketoft og jeg, om, og det er jeg helt sikker på, at når vi kommer igennem sommeren, er det meget vigtigt, at denne runde bliver en succes. Den kan ikke blive færdig i Hongkong, men det må ikke gå baglæns i Hongkong; det skal gå fremad i Hongkong.

Det er meget vigtigt, fordi vi begge to i vores analyser af verdenssituationen er fuldstændig krystalklar over, at det er vigtigt, at der kommer reform og udvikling, og at der kommer økonomisk udvikling, som skaber social fremgang og arbejdspladser i den tredje verden og først og fremmest i den fattigste del af verden. Det er vi to jo fuldstændig enige om, så jeg er sikker på, at vi nok finder ud af det næste gang.

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Også jeg vil gerne sige tak for debatten.

På trods af at jeg synes, at udenrigsministeren har svaret på glimrende vis her i den afsluttende runde, er der alligevel én ting, som kalder mig på talerstolen her, og det var forespørgeren, hr. Steen Gades, reference til min ganske udmærkede strategi for handel, vækst og udvikling, som jeg er glad for at hr. Steen Gade og også andre ordførere har fremhævet et udmærket og glimrende stykke papir. Jeg synes imidlertid, at hr. Steen Gade i mine øjne kom til at bruge papiret og en helt konkret formulering i strategipapiret på en ret misvisende måde, og det er sådan set det, der har bragt mig på talerstolen her.

Men jeg ville starte med at sige, at da nu hr. Steen Gade synes, at det er så fremragende formuleringer, der er på det papir, vil jeg sådan set foreslå hr. Steen Gade, at man tog formuleringen fra papiret her over i vedtagelsen i stedet for at holde fast ved det udtryk, som har været genstand for debat her, og det udtryk, som vi absolut ikke er enige i, nemlig ordet kompensation. Så kunne man i stedet bruge formuleringerne her, som hr. Steen Gade ganske glimrende læste